Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

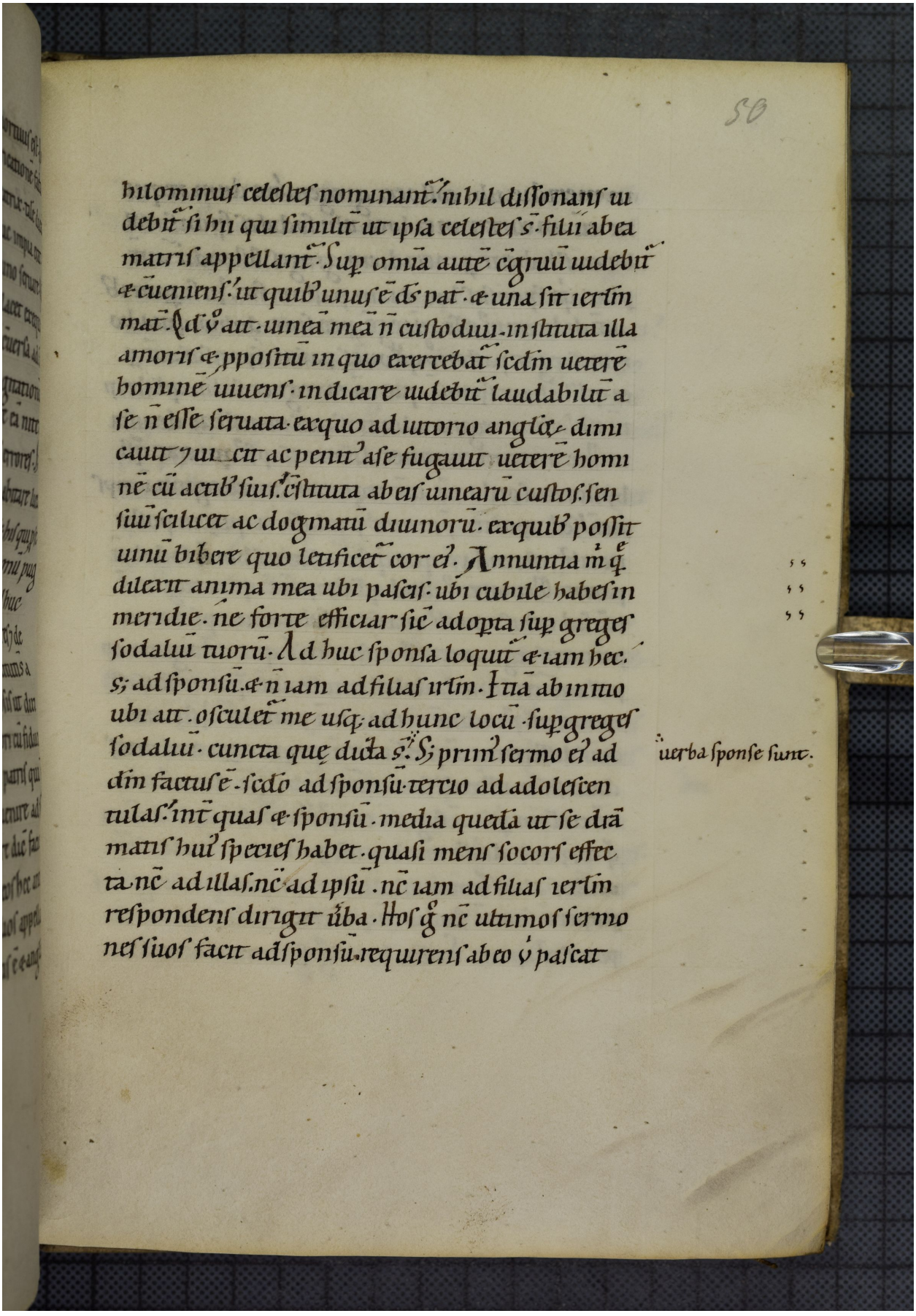

hilominus celestes nominant. nihil dissonans ui
debit si hii qui similit ut ipsa celestes s. filii ab ea
matris appellant. Sup omia aute cgruu uidebit
& cueniens. ut quib unus e ds pat. & una sit ierlm
mat. Qd v ait. uinea mea n custodiui. instituta illa
amoris & ppositu in quo exercebat scdm uetere
homine uiuens. indicare uidebit laudabilit a
se n esse seruata. ex quo ad iutorio anglie dimi
cauit 7 ui cit ac penit a se fugauit uetere homi
ne cu actib suis. cstituta ab eis uinearu custos. sen
suu scilicet ac dogmatu diuinoru. ex quib possit
uinu bibere quo letificet cor ei. Annuntia m q
dilexit anima mea ubi pascis. ubi cubile habes in
meridie. ne forte efficiar sic ad opta sup greges
sodaliu tuoru. Ad huc sponsa loquit & iam hec.
s; ad sponsu. & n iam ad filias irlm. Itia ab initio
ubi ait. osculet me usq; ad hunc locu. sup greges
sodaliu. cuncta que dicta s. S; prim sermo ei ad
dm factus e. scdo ad sponsu. tercio ad adolescen
tulas. int quas & sponsu. media queda ut se dra
matis hui species habet. quasi mens socors effec
ta. nc ad illas. nc ad ipsu. nc iam ad filias ierlm
respondens dirigit uba. Hos g nc ultimos sermo
nes suos facit ad sponsu. requirens ab eo v pascat

uerba sponse sunt.